

Bogár László: Mindig bajban

2025 november 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A „Magyarország mindig bajban van” fordulat egy tágabb kontextusban is megállja a helyét

A rendszerváltás most már lassan harminchat éve fennálló rendszere b?velkedett drámai médiaeseményekben, de kevés olyan van köztük, mint Orbán Viktor és Rónay Egon beszélgetése. Bár e polarizált politikai térben nehéz

elfogulatlanul tekinteni az ilyen beszélgetésekre, de talán nem vagyok egyedül, ha úgy vélem, hogy mindkét szerepl? professzionális teljesítményt nyújtott. Lehet velük egyet nem érteni, de azt aligha lehet kétségbe vonni, hogy mindketten koherens világértelmezési logikára építették mondandójukat.

Adódna legalább fél tucat olyan kérdéskör, amit a beszélgetés érintett, és amire érdemes lenne „rázoomolni", de én most azt a „jelenetet" ragadnám ki, ami a Donald Trump által biztosított pénzügyi „véd?pajzs" kapcsán alakult ki. Ám még miel?tt erre rátérnék, érdemes talán egy pillanatra elid?zni ennél a véd?pajzs problémánál. A pajzs egy háborús védelmi fegyver, ami azért jöhetett létre, hogy védelmet nyújtson a „kard", vagyis a támadó fegyverek ellen. Ha tehát Magyarország számára pénzügyi véd?pajzsot biztosít az amerikai kormányzat, akkor az azért van, mert alapos okunk van feltételezni, hogy fennáll a pénz-fegyverekkel történ? megtámadtatásunk lehet?sége. Bár a globálisan uralkodó elbeszélési mód ezt a feltételezést összeesküvés-elmélet gyártásnak min?sítené, de ett?l még igaz, hogy a kereskedelem, a pénz és a média fegyverként való használata az elmúlt háromezer év során fennálló lét-szemlélet és erre épül? lét-berendezkedés meghatározó talapzata. A kereskedelmi háború vagy a médiaháború kifejezéseket amúgy az uralkodó beszédmód is rutinszer?en használja így semmi ok arra, hogy a pénz-háború fogalmának létjogosultságát kétségbe vonjuk. Ha pedig a pénz-háború is létezik, akkor ebben a mai globális örvénylésben az a Magyarország, amelynek miniszterelnöke az uralkodó narratíva számos meghatározó deklarációjával ment és megy szembe (és utólag mindig kiderülni látszik, hogy e „szembe-menetele" nem volt oknélküli és alaptalan) szinte menetrendszer?en számíthat a pénzfegyverekkel történ? megtorlásra. Az amerikai adminisztráció által biztosított pénzügyi véd?pajzs realitása tehát megkérd?jelezhetetlen, és a forint árfolyamának javulása arra utal, hogy a Magyarország elleni spekulációra készül? pénzhatalmi fegyveresek már a véd?pajzs létrehozásának tényét is úgy értékelik, hogy nem érdemes belevágni egy ilyen pénzfegyveres támadásba. Ám amikor a beszélgetés ehhez a kérdéshez ért Rónay egyszer csak azt kérdezte, hogy ezek szerint ilyen nagy bajban van Magyarország? E kérdés elhangzását akár természetesnek is tekinthetnénk ám a miniszterelnök erre adott válasza elég szokatlan volt. Azt mondta ugyanis, hogy Magyarország mindig bajban van, majd hozzátette, hogy az els? világháború óta mindenképpen. E szokatlan válasz sokak számára kelthetett sokk-hatást, hisz hivatalban lév? kormányf?t?l aligha ezt várná az ember. Érdemes tehát kissé eltöprengeni azon, hogy miért is van legalább egy évszázada bajban Magyarország.

Az els? világháború említésével Orbán Viktor nyilván Trianonra és e tragédia következményeire utalt, de mivel jöv?re a választási év egyúttal Mohács ötszázadik évfordulója is lesz, így a „Magyarország mindig bajban van" fordulat egy tágabb kontextusban is megállja a helyét. Mert, hogy vajon nem voltunk-e éppen elég nagy bajban 907-ben, amikor a pápa s a császár együttes dekrétumban tette világossá, hogy a magyarok kiirtassanak. Tény, hogy ez a „projekt" végül is nem „jött össze", mert fényes gy?zelmet arattunk az egyesített európai seregek felett, de a Nyugat annak ellenére sem tett le err?l a szándékáról, hogy fél évszázaddal kés?bb Géza fejedelemnek a quedlinburgi birodalmi gy?lésen megjelen? követei már jelezték, hogy készen állunk az „európai integrációnk" elindítására. Mohács, Trianon és az elmúlt másfél évtized fejleményei azonban azt látszanak meger?síteni, hogy a Nyugat viszont a mienkét?l elég jelent?sen eltér? értelmezési keretbe ágyazza a „magyar kérdést". És megvonva ennek a több, mint egy évezrednek a mérlegét a legf?bb „baj" az velünk, hogy a lét-értelmezési logikánk nem összeegyeztethet? a Nyugatéval. És bár, akárcsak a világ többi része, mi is kényszer?en „nyugatosodtunk", tehát „integrálódtunk" abba a szemléletbe és szervez?dési módba, ami a Nyugat, de a magyarság szellemi talapzatát meghatározó energiák alapvet? mintázatai soha nem lesznek összeegyeztethet?k azzal. És ennek a legmélyebb okai most kezdenek világossá válni számunkra és egyre inkább az egész világ számára is.

Az emberi létezés most kibontakozni látszó válságának mélysége abból adódik, hogy nem egyszer?en az amerikai világbirodalom évszázadának véget érésér?l van szó. Ez is éppen elég súlyos kihívás, de ahogy az elmúlt évszázadok során már öt el?z? nyugati birodalom bukását túlélte a világ, úgy valahogy ezt is képes lesz átélni, noha ez a bukás dimenzióit tekintve minden eddigit?l megrendít?bb lesz, illetve már „van". Ennél sokkal mélyebb válságot idéz el? az, hogy ezzel a modern Nyugat hatszáz éve is véget ér, mert nincs újabb nyugati nemzetállam, így a Nyugat és a „nem-Nyugat" csak hosszú, bonyolult és veszélyes egyeztetés során juthat valamilyen kompromisszumra, már amennyiben egyáltalán létezik ilyen. Ám ami ennél is súlyosabb, hogy véget ér az a háromezer éve mindent uraló parazita létmód is, amelynek a modern Nyugat csak egy lehetséges megnyilvánulása volt. Mivel e kényes kérdést eddig egyedül a magyarság volt képes megfogalmazni, ezért Magyarország mindig bajban volt, van s lesz.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Ajánló